

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06



Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

21. februar 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af spørgsmål 5 til 11 ad KOM (2007) 0037 og KOM (2007) 0053 af den 28. januar 2008 vedrørende markedsføring af produkter.

Besvarelse af spørgsmål 8 ad KOM (2007) 0037 ”Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markeds-tilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter” og KOM (2007) 0053 ”Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter” stillet af Folketingets Europaudvalg den 28. januar 2008.

Spørgsmål 8:

Kan det enkelte land indføre nye krav til produkter og markedsføring på områder, hvor det eksisterende akkrediteringsorgan ikke kan eller vil udføre den nødvendige kontrol af dette krav? Spørgsmålet skal ses i lyset af de to forordninger om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 0037) og om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 0053).

Svar:

Medlemslandenes mulighed for at indføre nye krav til produkter og markedsføring afhænger ikke af det nationale akkrediteringsorgans aktiviteter.

Det er den sektorspecifikke EU-lovgivning i form af direktiver og forordninger sammenholdt med EF-traktaten og EF-Domstolens praksis, der fastsætter, om et medlemsland kan indføre nye nationale krav til produkter og markedsføring af et produkt på et givet område.

Myndighedernes muligheder for at fastsætte egne krav til produkter og markedsføring afhænger således af de rammer, der er udstukket i EU-lovgivningen og EF-Domstolens praksis.

Bestemmelserne om akkreditering i de to forslag (KOM (2007) 0037) og (KOM (2007) 0053) har ikke betydning for landenes mulighed for at indføre egne krav.

Inden et produkt lovligt kan markedsføres, kræver en række EU-direktiver, at et tredjepartsorgan, fx et laboratorium, skal kontrollere, at produktet overholder kravene i direktivet. Som eksempel kan nævnes en håndholdt kædesav, der ifølge maskindirektivet skal godkendes af et tredjepartsorgan, inden det kan markedsføres lovligt.

I disse EU-direktiver er der endvidere bestemmelser om, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilke tredjepartsorganer der er kom-

petente til at vurdere, om et produkt overholder de gældende krav i direktivet. Medlemsstaterne kan i den forbindelse lægge til grund, at tredjepartsorganet er akkrediteret af det nationale akkrediteringsorgan. *KOM (2007) 0037* fastsætter fælles regler for krav til akkreditering på nationalt og europæisk plan.

Akkrediteringen skal sikre, at tredjepartsorganerne har de fornødne kompetencer og uafhængighed til, inden produktet markedsføres, at kunne bedømme, om et produkt lever op til kravene i lovgivningen. Det er ikke akkrediteringsorganets opgave at kontrollere, om det konkrete produkt lever op til kravene i lovgivningen.